

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مناره در مسجد از نگاه فقه شیعه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

امیر صادقی نژاد - کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری و شهر سازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

عباس مسعودی - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری و شهر سازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

نخستین مسجدی که در عربستان به دست مبارک آخرین فرستاده خداوند بزرگ ساخته شد ساده و بی آرایش بود. آن بزرگوار خود به دست مبارکشان سنگ بر سنگ می نهادند. از یک دیدگاه این مسجد دارای گونه ای معماری ارزشمند بود. گذشته از آنکه نخستین مسجد بود و به دست مبارک فرستاده بزرگ و بزرگوار خداوند ساخته شده بود، سخت ارزشمند بود، می توان گفت از آنجا که جوابگوی یک نیاز تازه روز بود، ارزش داشت. در زمینه چگونگی ساخت و کیفیت ساخت مسجد روایات متعددی از پیامبر اسلام (ص) و ائمه اطهار (ع) نقل شده است و این موجب شده است که همیشه در میان مسلمانان این سوال مطرح باشد که آیا این مساجدی که بعد از پیامبر و به دست خلفا ساخته شده است، با روح تعالیم اسلام همخوانی دارند یا نه. در این رابطه مجموعه ای از مقولات باید مورد توجه قرار گرفته شود و وجوه مبهم آنها را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم به عنوان مثال عناصر زیادی در معماری مساجد را می توان مشاهده نمود که بر حسب عادت و با وجهی تقلیدی همواره به کار گرفته شده و با گذشت زمان به عناصر لاینفک مساجد تبدیل شده اند. آنچه که در این خصوص به عنوان یک عامل مبهم جلب نظر می کند عدم وجود هیچ گونه دلیل برای توجیه نسبت این عناصر با آموزه های اسلامی می باشد. در این تحقیق هدف آن است که به شکلی خاص تر به بررسی نسبت مناره با آموزه های اسلام به طور اعم و فقه شیعه به طور اخص بپردازیم. در مسیر تحقیق با بررسی و تحلیل منابع و متون فقه شیعه به بررسی موضوع خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

مسجد، مناره، فقه شیعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548157>

